

Tot zover de korte geschiedenis van de familie Snel. Bij de samenstelling hebben we veel medewerking gehad van Bert Snel uit Eemnes. De oudste gegevens betreffende de familie Snel uit Huizen ontvingen we van de heer J.H. Breukelaar uit Huizen. Hij heeft gebruik gemaakt van de door de heer P. Wiersma uit Hilversum gemaakte computerlijsten van de in Haarlem aanwezige Doop- en Trouwboeken.

We danken de desbetreffende heren voor hun spontane medewerking.

Voor aanvullingen en op- en aanmerkingen bij dit artikel kunt u terecht bij de samenstellers:

Henk van Hees
Kerkstraat 15,
Eemnes, tel. 89849

Bertie van Wijk-Blom,
Raadhuislaan 39
Eemnes, tel. 14689

Jeugdherinneringen van Gerard van Stoutenburg (geb. 1907)

Heel toevallig ontmoette ik J. Nagel, gezeten in zijn Fortress. Ik vroeg hem o.a. of hij een prettige jeugd gehad had.

Nou, nee dat was al vroeg sloten uitbaggeren en zo. Het is bijna beschamend om te zeggen dat ik wel een prettige jeugd gehad heb.

Dat betekent dus dat wij als rijke boerekinderen bevoorrecht waren.

Als ik de omslag van H.K.E. zie dan weet ik weer hoe de landschappelijke structuur van ons dorp een verscheidenheid van kansen gaf om ons te vermaken.

In de polder achter de Wakkerendijk kon je "overdwars" slootje springen. In het voorjaar kievitseieren zoeken, vissen in de Wetering en later zwemmen halverwege De

Familie Van Stoutenburg in de voortuin bij hun boerderij Wakkerendijk 118

Vaart, (daar is een zandbank). Achter onze boerderij had je de Driest waar op Tweede Paasdag het Paasvuur aangestoken werd. In de Paasvakantie (De Goede Week) werd daar alle mogelijke brandbare afval voor verzameld. Ik zie nog mijn vader voorop lopen en met een bos stro en omringd door ons allemaal ging dan die huizenhoge stapel in de fik. Dat gebeurde altijd tegen schemer als het donker werd.

Een feestelijk gebeuren elk jaar.

De veertigdaagse vasten was streng. Daarvoor had je de koppertijd, waarbij over en weer feestavonden werden gehouden. Oliebollen was dan het feestgerecht. Opgeschoten jongens haalden een keer de ketel met chocolademelk stiekum weg en dat soort grappen meer. Henk v.d. Wardt (woont nog in Laren) was toen een tijd "boerenknecht" bij ons en hij vertelde mij hoe je 's morgens alleen een boterham kreeg en hoe een honger hij had als de volle maaltijd 's middags pas aan de beurt kwam.

Paaseieren stonden, een schaal vol, eerste Paasdag op tafel.

Nou daar werd flink op aangevallen. Krentenbrood was ook een feestgerecht en de ham die mijn vader langdurig in de "rookkast" had voorbereid en daarna gekookt, was verrukkelijk (niet meer te krijgen.)

Ik herinner mij goed dat iemand met Pasen bij wijze van wedstrijd vijftientig gekookte eieren had verorberd. Ikzelf heb me een keer zo overeten dat ik lange tijd geen ei meer kon zien.

Mijn moeder perste met Pasen boterschaapjes in twee houten vormen. Daar kwamen kraaloogjes in en palmblaadjes als oren en staart en een rood lintje om de hals. Een versiering op tafel en om als geschenk weg te geven.

Maar nu terug naar de Driest.

In tegenstelling tot de kleipolder was dat de afgeveende grond waar de koeien afwisselend verkampt werden.

Achterzijde van de boerderij van de familie Van Stoutenburg Wakkerendijk 118.

Rechts: De Oude schuur.

Achteraan de Driest tot aan de Gooiergracht lag het bouwland (rogge-haver-boekweit-knollen). Halverwege het bouwland lag de zandkuil waar het zand voor de koestallen gehaald werd. En van de hei, achter de Gooiergracht werden ook de heiplaggen gestoken. In de "ouwe schuur" werd elk jaar de potstal uitgestoken (een opeenhoping van koemest en stro). Een zwaar werk zei Henk v.d. Wardt. Die ouwe schuur is wel honderden jaren oud en tot mijn verrassing hoorde ik van Kees van Stoutenburg dat de nieuwe bewoner deze weer gaat restaureren.

Maar nu die zandkuil.

Als jongens konden we daar prachtig loopgraven maken. (Het was toen in de oorlogsjaren '14-'18.)

"Veugelnessies zeuken" in 't voorjaar was taboe, want er was een koddebeier (Arpink) waar je wel voor uitkijken moest. Want we deden het wel en de huidige jeugd zou het een schande vinden als ze toen mijn aaneengeregen (uitgeblazen) eieren zouden zien (kievits-merel- en andere soorten vogeleieren).

Een keer liep ik over straat met mijn gevonden eieren in mijn pet (want zo ging dat) toen onze pastoor er aankwam fietsen. Gewoontegetrouw nam ik mijn pet af. Pats daar lagen mijn kapotte eitjes op straat!

Walletje branden was in 't voorjaar ook een genoegen.

Maar nu de Witte Bergen op de hei achter de Gooiergracht. Het was in hoofdzaak de Laarder jeugd waar ik me tussen mengde en in de vakantie was het daar dikwijls druk.

Ik werd "die Aamenesser" genoemd. Verder kon je de schaapherder tegenkomen op die grote Laarder hei, met zijn hele kudde.

Ik weet dat vanaf de Armakker (bij het Dikke Torentje) een pad liep dwars over de weilanden en door het bouwland van de boeren (het Smeekpad) naar de St. Jansprocessie. Dat Smeekpad was gewoonterecht. Het pad eindigde bij "het Schapengat". Dan liep je verder naar Laren over het Zeveneinde.

Langs de Gooiergracht (waar toen nog water in zat) kon je heerlijk bramen plukken. We waren wel bang van

de ringslangen die daar veel zaten.

Ik bracht met Dirk Bieshaar en Piet van de Berg (nu 88 en erg doof) een koe over de Driest en het bouwland naar Splint v.d. Burg, de slager in Laren. Op de terugweg op het Zevenend zag ik een nest met mereleieren onder een boom liggen en boven in die boom zat een Larense jongen.

Wat moest ik doen. De eitjes meenemen? Ik had de drijf-stok voor de koe nog bij me en Piet zei: "stoot ze kapot jo". Ik was net zo slecht als Piet en ik deed het. Dirk Bieshaar vond het schandalig en die jongen in die boom was razend.

In mijn puberteit stond er een rechte dikke wilgeboom achter onze boerderij in de boomgaard. Ik kapte midden in de boom de takken weg en legde er zoveel plaggen in dat ik als 't ware een kamertje had omringd door de gespaarde takken. Daar zat ik dan te lezen of te studeren. En tegen de avond kwam daar altijd een egel onder door lopen. Leuk was dat.

Sinterklaas.

We mochten natuurlijk onze klomp zetten thuis.

Maar behalve dit "feest der feesten" in de kamer had ik nog een extra klomp gezet in mijn eigen huisje. Dat huisje was een afgedankt groot kippehok achter ons huis en samen met mijn vriend (Henk v. Klooster) hadden we dat binnen gezellig gemaakt.

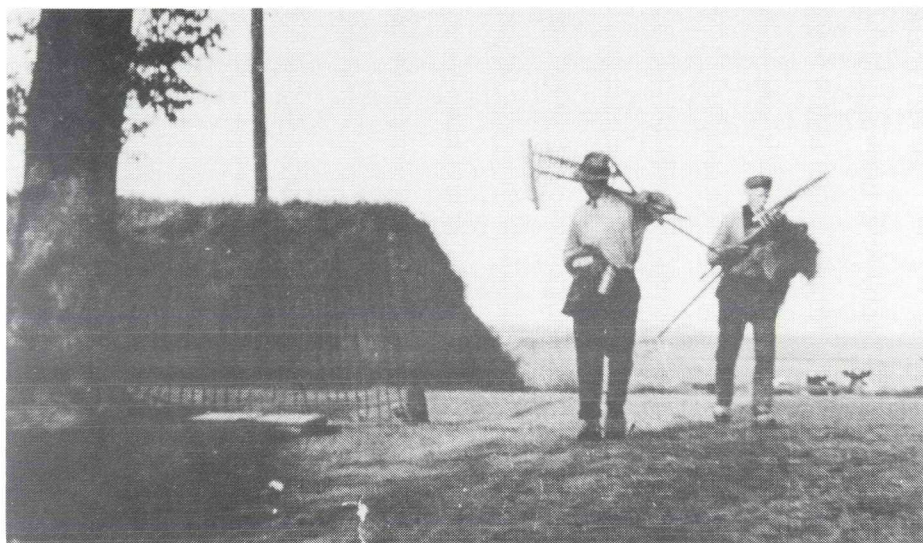
De dag voor Sinterklaas hadden we dáár ook een klomp gezet. In angstige spanning gingen we daar vroeg in de morgen al kijken.

En ja hoor, bij onze klomp lag allerlei lekkers. In ons eigen huisje, in onze eigen klomp! Onze ouders waren natuurlijk op de hoogte van onze wensen. Maar de spanning toen we daar naar dat eigen huisje renden herinner ik me nog levendig. Wij hadden nog een groot geloof in Sint Nicolaas.

Later werd ik op een morgen nog een keer verrast en wel door Piet van Klooster.

Ik was nog nôôit naar Amsterdam geweest en toen kwam

Mennegat in de dijk tegenover Wakkerendijk 118, de boerderij van de familie Van Stoutenburg

links: Antoon (1913-1977)

Rechts: Zijn vader Teus Stoutenburg (1876-1969)

Piet v. Klooster bij ons thuis vragen of ik zin had om met Henk en hem naar Amsterdam te gaan. En dan zouden we alles mogen bezoeken waar we maar zin in hadden.

Nou dat werd eerst het Rijksmuseum, want schilderijen, dat was wel wat voor me. De Nachtwacht wilde ik natuurlijk zien. Alles wou ik zien, maar ik zag ook veel bloot....

Wel kunst maar ook blote kunst en als joggie vond ik dat genant, want dat paste niet bij mijn preutse opvoeding.

Maar Piet was daar vrijmoediger in "Mooie wijven hè Gerard" zei Piet openhartig. Maar ik wist toen niet waar ik kijken moest. Verder hebben we gegeten wat we maar wilden en we gingen ook naar de bioscoop. Ik herinner me die film nog. Het was een film die in een Frans gezin speelde waar de man aan het front was.

De oorlogsellende werd daarin omgezet in romantiek. Later in de twintiger jaren las ik "Van het westelijk front geen nieuws" (E.M. Remarque). Een novum in dat genre literatuur.

Later, ik was twintig, ik had een cano en daar peddelde ik mee naar de Eem en zelfs naar de Zuiderzee. (met zeil er op). "Carpe diem" had ik erop geschilderd. Later werd dat "kiekeboe kwassie", maar dat is een ander verhaal.

Gerard van Stoutenburg.

Dank, Dank, Dank

aan alle mensen die op één of andere manier hebben bijgedragen aan het organiseren van de diavoorstellingen over de Meentweg. Ik denk in het bijzonder aan alle mensen die ons foto's beschikbaar stelden om op dia te zetten. Ook bedank ik alle aanwezigen en vooral degenen die met hun reacties de voorstellingen verlevendigden.

Het was gezellig en we zijn er weer wijzer van geworden!

Namens de medewerkers,

Henk van Hees.

Loflied Op Eemnes

Van Mevrouw A. van Ruitenbeek-Van Valkengoed uit Leusden ontvingen we enige tijd geleden twee Eemneser liederen. In de vorige aflevering werd er al één lied vermeld. Deze keer presenteren we u het tweede lied. Het is geschreven door A. van Klooster.